

96. САНОК ЛЕ НАДО

96

A Ca - ноќ, ле Ha - до са - ноќ не спи -
jam A S E o - чи mi

A sol - зат, E ср - це та - гу - ва
за - ра - ди E наш-та, Ha - до, пус - та раз - дел - ба.

Саноќ, ле, Надо,саноќ
не спијам, пред порти стојам
за да те видам.
Очи ми солзат, срце тагува,
заради наш’та, Надо пуста разделба.

Не можам Гоѓи, не можам, либе
не можам на порти јас да излезам:
Порти ми Гоѓи, мајка затвори,
пенцер ми, Гоѓи, татко созида.

Излези Надо барем на порта,
за да ти видам белото лице,
Белото лице, црните очи итија,
Надо мори гајтан веги.

Мајка ти, Надо, па и татко ти
бог ти ги убил, огин изгорел !
Порти ќе турнам, пенџер ќе урнам
и тебе, Надо, мори, јас ќе те земам.